

ΕΤΟΣ 60όν

4 Νοεμβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3101)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Οι πτωχοί και ταπεινοί

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἀναφέρεται στήν παραβολή τοῦ πλουσί-
ου καί τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου. Στήν παραβολή του αὐτή ὁ Χριστός μιλάει γιά
δύο ἀνθρώπους: γιά τόν πλούσιο καί γιά τόν πτωχό Λάζαρο. Λέει ὅτι σέ αὐτή τή
ζωή ὁ πλούσιος πέρασε μέ τρυφές καί ἀπολαύσεις ἀδιαφορώντας τελείως γιά
τόν πτωχό Λάζαρο πού ὑπέφερε ἄστεγος ἀπό τήν πείνα καί τίς ἀσθένειες. Μετά
τό θάνατο ὅμως τά πράγματα ἀλλάζουν ἐντελῶς. Ὁ Λάζαρος χαίρεται αἰωνίως
στόν κόλπο τοῦ Ἀβραάμ, ἐνῶ ὁ πλούσιος βασανίζεται ἀπό ἀτέλειωτη καί φο-
βερή δίψα, χωρίς νά ὑπάρχει καμιά ἀπολύτως δυνατότητα νά λάβει τήν παρα-
μικρή παρηγοριά.

Ἦδη ἀπό τήν ἀρχή τῆς παραβολῆς ὁ Χριστός μάς διδάσκει ὅτι ὁ Θεός δέν
βλέπει οὔτε κρίνει τοὺς ἀνθρώπους ὅπως ἡ πλειονότητα τοῦ κόσμου. Γι' αὐτό
στόν πτωχό δίνει συγκεκριμένο ὄνομα, τόν ὀνομάζει Λάζαρο. Ὁ πλούσιος τῆς
παραβολῆς δέν ἔχει ὄνομα. Στίς κοινωνίες καί στά ἔθνη ὅσοι ἔχουν πολλὰ χρή-
ματα καί ἐξουσία, καθὼς καί ὅσοι ἔχουν μεγάλες ικανότητες στήν ἐργασία ἢ καί
σέ ὅποιοδήποτε ἄλλο τομέα τῆς ζωῆς, αὐτοί εἶναι γνωστοί στόν πολύ κόσμο,
βρίσκονται στό κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος, καί πολλοί ἄνθρωποι τοὺς ζηλεύ-
ουν καί ἐπιθυμοῦν νά ἦταν στή θέση τους. Ὁ Θεός ὅμως δίνοντας ὄνομα στόν
Λάζαρο, φανεώνει –μιλώντας ἀνθρωποπαθῶς βέβαια– ὅτι σέ αὐτόν γνωστός
εἶναι ὁ περιφρονημένος ἀπό τοὺς πολλούς Λάζαρος. Τό κέντρο ἐνδιαφέροντος
θά λέγαμε τοῦ Θεοῦ πέφτει σέ αὐτούς πού διαφεύγουν τά βλήματα τῶν
πολλῶν. Τό μεγάλο αὐτό ἐνδιαφέρον καί τήν οικειότητά του πρὸς τοὺς πτω-
χοὺς καί ταπεινοὺς, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γενικά πού ἡ κοινωνία τοὺς θέτει
στό περιθώριο τό φανεώνει σέ πολλὰ σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἔθῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακροῦθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστῆρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνηνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Συχνὰ στὴ Γραφή τονίζει ὅτι ἀγαπᾶ καὶ ὑπερασπίζεται τὴ χήρα, τὸν πτωχὸ καὶ τὸν ξένο, ἐνῶ στὴν παραβολὴ τῆς κρίσεως οἰκειοποιεῖται στὸ πρόσωπό του καὶ χαρακτηρίζει ὡς ἀδελφὸ του τὸν πτωχὸ, ἀσθενή, ξένο καὶ φυλακισμένο. Ὅπως μιά σταγόνα ὕδατος δὲν εἶναι τίποτε μπροστὰ σὲ ἕναν ὠκεανό, ἔτσι, καὶ ἀμέτρητες φορές περισσότερο, αὐτὴ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε σὲ σύγκριση πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ὁ ἐδῶ πτωχὸς καὶ ἄγνωστος στοὺς πολλοὺς Λάζαρος θὰ εἶναι αἰώνια γνωστὸς καὶ ἐπώνυμος στὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους, ἐνῶ ὁ σὲ αὐτὴ τῇ ζωῇ περιώνυμος καὶ ζηλιευτὸς στὸν πολὺ κόσμον πλούσιος, μένει αἰώνια ξένος καὶ ἀνώνυμος στὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους.

Πλοῦσιοι καὶ πτωχοί

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ διευκρινιστεῖ ὅτι οὔτε ὅλοι οἱ πλοῦσιοι εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένοι, οὔτε καὶ ὅλοι οἱ πτωχοὶ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων σωσμένοι. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δηλώνεται ἤδη ἀπὸ τὴν παρούσα παραβολὴ. Ὁ Λάζαρος ἀναφέρεται ὅτι πῆγε στὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἦταν πολὺ πλούσιος. Ὁ Χριστὸς λοιπὸν σκόπιμα δὲν ἤξει ὅτι ὁ Λάζαρος κληρονόμησε τὸν παράδεισο, ἀλλὰ ὅτι βρέθηκε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος: «Κάποτε ὑπῆρχε ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐφοροῦσε πορφύραν καί λινά ἐνδύματα καί ἐζοῦσε καθημερινῶς μέσα σέ μεγάλην πολυτέλειαν. Κοτὰ εἰς τήν πύλνν του ἦτο ξαπλωμένος ἓνας πτωχός, ὀνομαζόμενος Λάζαρος, γεμάτος πληγές, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσῃ ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἀκόμη καί τά σκυλιά ἐσυνειθίζαν νά ἔρχονται καί νά γλύφουν τίς πληγές του. Συνέβη δέ νά πεθάνῃ ὁ πτωχός καί νά φερθῆ ἀπό τοὺς ἀγγέλους εἰς τόν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἐπέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί ἐτάφη. Εἰς τόν ἄδην, ὅπου ἐβασανίζετο, ἐσῆκωσε τά μάτια του καί βλέπει ἀπό μακρυά τόν Ἀβραάμ καί τόν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλπους του. Καί ἐφώνησε καί εἶπε, “Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καί στείλε τόν Λάζαρον νά βουτήξῃ τήν ἄκρη τοῦ δακτύλου του σέ νερό καί νά δροσίσῃ τήν γλώσσά μου, διότι ὑποφέρω μέσα σ’ αὐτήν τήν φλόγα”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ εἶπε, “Παιδί μου, θυμήσου ὅτι σύ ἀπῆλθες τά ἀγαθά σου εἰς τήν ζωὴν σου ὅπως καί ὁ Λάζαρος τά κακὰ τώρα ὅμως αὐτός ἐδῶ παρηγορεῖται καί σύ ὑποφέρεις. Καί ἐκτός ἀπό ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει μεταξύ μας ἓνα μεγάλο χάσμα ὥστε νά μή μποροῦν νά περάσουν ἐκεῖνοι πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπ’ ἐδῶ σ’ ἐσᾶς, οὔτε οἱ ἀπ’ ἐκεῖ σ’ ἐμᾶς”. Τότε εἶπε, “Σέ παρακαλῶ λοιπόν, πατέρα, νά τόν στείλῃς στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς, νά τοὺς νουθετήσῃ, διά νά μή ἔλθουν καί αὐτοί εἰς τόν τόπον αὐτὸν τῶν βασάνων”. Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἀβραάμ, “Ἐχουν τόν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, ἄς τοὺς ἀκούσουν”. Αὐτός δέ εἶπε, “Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ’ ἐάν κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς πάν σ’ αὐτοὺς, θά μετανοήσουν”. Ἀλλ’ ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπήντησε, “Ἐάν δέν ἀκούνε τόν Μωϋσῆν καί τοὺς προφῆτας, δέν θά πεισθοῦν καί ἂν ἀκόμη ἀναστηθῆ κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς”».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στόν κόλπο τοῦ Ἀβραάμ, γιά νά ὑποδηλώσει μεταξύ ἄλλων ὅτι οὔτε ὁ Λάζαρος πῆγε στόν παράδεισο μόνο γιά τήν πτωχεία του, οὔτε ὁ πλούσιος καταδικάσθηκε στόν ἄδη γιά τό ὅτι ἦταν πλούσιος. Ἕνας ἀπό τοὺς βασικότερους κατοίκους τοῦ παραδείσου, καί μάλιστα σύμβολο τοῦ παραδείσου, ἀποτελεῖ ὁ πολὺ πλούσιος καί ξακουστός σέ αὐτή τή ζωὴ Ἀβραάμ. Ὁ μέγας αὐτός ἅγιος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀγιάσθηκε, ἐπειδὴ ἔδειξε τέλεια πίστη καί ἀφοσίωση στόν Θεό. Τόν πλοῦτο του τόν χρησιμοποιοῦσε, γιά νά βοηθᾷ τοὺς συνανθρώπους του καί νά φιλοξενεῖ τοὺς ὁδοιπόρους ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Ὁ πλούσιος ὅμως τῆς παραβολῆς δέν πίστευε στόν Θεό καί χρησιμοποιοῦσε τόν πλοῦτο του, γιά νά ἐνδύεται λαμπρῶς καί νά ζεῖ μέ ἀπολαύσεις καί πολυτελεῖ τραπεζία. Ἀδιαφοροῦσε γιά τή δυστυχία τοῦ διπλανοῦ του καί ἐνδιαφερόταν μόνον γιά τόν ἑαυτό του. Ἡ ἀσπλαχνία του ἀποτέλεσε τό ἄσβεστο προσάναμμα τῆς κοιλιάσεως.

4 Νοεμβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καί Ἐρμαίου ἱερομαρτύρων.

Ἰωάννου Βατιάζη τοῦ Βασιλέως καί ἐλεήμονος.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

Ἀπό τήν ἀλλήν, ὁ Λάζαρος σώθηκε καί δικαιώθηκε γιά τούς καλοῦς λογι-
σμούς, τήν ὑπομονή καί τήν καρτερία του στούς ἀφόρητους πειρασμούς καί
θλιψίς πού τοῦ δημιουργοῦσε ἡ πείνα, ἡ ἀσθένεια, ἡ περιφρόνηση καί ἡ ἀδια-
φορία τῶν ἀλλήλων, καθώς καί τό γεγονός ὅτι συνεχῶς διέμενε ἀπέναντι σέ
ἄνθρωπο πού εὐημεροῦσε καί εὐτυχοῦσε σέ ὅλη του τή ζωή, ἐνῶ αὐτός βρι-
σκόταν σέ ἐξαθλίωση. Οὔτε βηλάσφημο λογιισμό ἔκανε, οὔτε λόγος πικρό ξεστό-
μισε, οὔτε ἀπελήπισθηκε, οὔτε ἀγανάκτησε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ἢ ἐναντίον
ἀνθρώπου. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τόν τίμησε νά παραληφθεῖ μετά θάνατον ἀπό
ἀγγέλους καί νά τοποθετηθεῖ στήν καρδιά τοῦ παραδείσου. Οὔτε λοιπόν ὅλοι
οἱ πλούσιοι κολλάζονται, ἀλλὰ ὅσοι δέν ἀρκοῦνται στά ἀναγκαῖα γιά τή ζωή καί
χρησιμοποιοῦν τόν πλοῦτο πρὸς ἴδιον ὄφελος καί ἀδιαφοροῦν γιά τούς
ἀλλήλους. Οὔτε πάλι ὅλοι οἱ πτωχοί σώζονται, ἀλλὰ μόνον ὅσοι πιστεύουν στόν
Θεό, τηροῦν τίς ἐντολές του καί δέν γογγύζουν, οὔτε βηλάσφημοῦν.

Ἄς μή φοβόμαστε λοιπόν οὔτε τή φτώχεια, οὔτε τίς ἀσθένειες, οὔτε τήν πε-
ριφρόνηση. Ἐπίσης, ἄς μή θαυμάζουμε τήν πλοῦσια καί τρυφήν καί ἀνέμελη
ζωή. Ἐνα μόνο νά φοβόμαστε: μήν ἀποδειχθοῦμε ἀνάξιοι τῆς ἀγάπης καί τοῦ
ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Καί ἕνα μόνο νά θαυμάζουμε: τήν εὐσεβή καί ἐνάρετη ζωή,
ἐπειδή αὐτή μπορεῖ νά μᾶς ὀδηγήσει, ὅπως τόν πτωχό Λάζαρο, στούς κόλπους
τοῦ δικαίου Ἀβραάμ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε
Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό
Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀτικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας
ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
